

(1941 - 2015)

SADIK ÇALIŞKAN

1941 EMİRDAĞ doğumlu Sadık Çalışkan, Bediüzzaman'ın sırdaşı Mehmed Çalışkan'ın oğlu, Ceylan ağabeyin küçük kardeşidir. Ceylan Çalışkan'dan 12 yaş küçüktür. Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin 1944'de Emirdağ'a ilk gelişlerinde üç yaşındadır. Sadık Ağabey çok uzun bir zamandan beri Eskişehir'de ikamet ediyor.

Sadık Çalışkan ağabeyin hatıralarını, ricamız üzerine oğlu Ali Said Çalışkan yazılı olarak gönderdi. Sadık ağabeyin dilinden hatıraları şöyle:

KAHRAMAN HEMŞİREM NE YAPMIŞ!

"Sabah namazı için evden çıkan babam Mehmet Çalışkan camiye giderken karakoldan Afyon Valisinin, Emirdağ Kaymakamının, Savcının ve diğer erkânın çıktığını görür. Sabahın bu vaktinde bunların burada ne işi var, diye düşünür. Hızlı adımlarla namaza yetişir. Namazdan sonra da çarşıya, dükkâna geçer. Vali, Kaymakam, Savcı ve diğerleri ise karakoldan çıkarak direkt bizim eve baskın ve arama için gelirler. Savcı ve diğer memurlar çarşı alışverişini bizim dükkândan yaptıkları için, Vali bir akşam önce gelerek bunları karakolda toplamış, belki haber verirler diyerek evlerine bırakmamış...

"Bunlar eve gelip kapıyı çalarlar. Arkadan annem evin hizmetçisine, 'Evin beyi yok, o olmadan kapı açılmaz, kapıyı kapat kızım' diye söyleyerek kapıyı kapattırır. Evi aramaya gelenler de babamı çağırtmak için birini yollarlar ve beklemeye başlarlar. Bu sırada annem, evde ne kadar kitap varsa hepsini bir çuvala doldurur ve arka bahçe duvarından komşu bahçeye atar. Bu sırada babam eve gelir ve arama yapılır; tabi neticede bir şey bulunmaz...

"O sırada Emirdağ'da bulunan Üstad hazretlerine babam bu hadiseyi anlatır. Üstad Hazretleri de iki hafta boyunca her gelene, 'Kahraman hemşirem ne yapmış!' diye bu vakıyı anlatır..."

BABAM MEHMET ÇALIŞKAN, ÜSTAD'IN SIRDAŞIYDI

"Üstad Hazretleri munkabız bir halde ya da hiddetlendiği bir zaman babam Mehmet Çalışkan'ı 'Çağırın Muhammed'i!' diyerek çağırır, o geldiği zaman hizmetinde bulunan diğer ağabeyleri yanından çıkarır ve babama anlatır, rahatlamış. Sungur ağabeyin ifadesiyle 'Hz. Üstad'ın sırdaşımış."

KAVUNA İP TAKIP OYNAYINCA...

"Üstad Hazretleri bir gün, üstünden biraz yenilmiş bir kavunu ağabeyim Ceylan Çalışkan'a vererek, 'Bunu evde yiyin' diye bize yolluyor. Hz. Üstad'ın Emirdağ'a yeni geldiği yıllara tekabül eden bu sırada ben, kavuna yanlarından bir çomak sokup evin ikinci katından bir aşağı bir yukarı indirip kaldırarak, yenilmesi için eve gönderilen o kavunla oynuyorum.

"Bir zaman sonra Üstad Hazretleri, ağabeyim Ceylan Çalışkan'a 'O kavunu ne yaptınız?' diye soruyor.

"Ağabeyim de, 'Bizim Sadık, ona çomak sokup ip takmış, onunla oynuyor!' diye hadiseyi olduğu gibi anlatıyor.

"Hz. Üstad da: 'Ben onu size yemeniz için teberrük etmişim. Madem doğru söyledin, affediyorum!' diye cevap veriyor."¹

¹ 2 Şubat 1993 tarihinde Nazilli'de bir vesileyle Sadık Ağabey bu hadiseyi anlattı ve şöyle bir tashihatta bulundu: "Son Şahitler'de bu hadiseyi, yani pencereden kavun sallamayı, Üstad'ın en zeki talebesi kabul edilen ağabeyim Ceylan Çalışkan'ın yaptığı anlatılıyor. Onu yapan bendim! Elbette Üstad'ın en zeki talebesi, üç yaşındaki bir çocuğun yaptığı hareketi yapmazdı..."

Sadık Ağabeyle bir başka sohbetimizde yine bu hadiseyi anlattı ve "Ben buradan, Üstad'ımızın ne kadar takipçi olduğunu anladım!" diye bir yorum getirdi.

HAYDİ BAKALIM DAYAK YEMEYE...

“Sene herhalde 1954 idi... Ahmet Feyzi Ağabey, Üstad'ımız Emirdağ'da iken bir gün ziyarete gelmişti. Ziyaretten sonra Üstad'ımız, 'Ahmet Feyzi, Emirdağ'dan hemen ayrıl!' dediği halde, babam Mehmet Çalışkan'ın ısrarıyla Ahmet Feyzi Ağabey bir gece bizde misafir kalmaya razı oldu. O zamanlar elektrik lâmbaları gece 24'e kadar yanıyordu. İşte o saate kadar Ahmet Feyzi Ağabey hep Üstad'ımızın mehdiliğiyle alâkalı meselelerden bahsetti. Ben de orada idim.

“Sabahleyin kapı çaldı, gelen Zübeyir ağabeydi. Ahmet Feyzi ağabeye 'Üstad seni çağırıyor' dedi. Hâlbuki O, Üstad'a haber vermeden Emirdağ'da ve bizde kalmıştı. Ahmet Feyzi Ağabey babama 'Haydi bakalım dayak yemeye! Beni sen tuttun burada, beraber gidelim' diyerek babamla beraber Üstad'ın huzuruna gittiler.

“Üstad tebessümle, 'Ahmet Feyzi, sen ne dediysen ben onları aynen kabul ediyorum' diyor ve geceki konuşmalarını teyit ediyor...”